

Észre kell venni a hétköznapiakban is az isteni vezetést

A templompadban: Hokker Zsolt

Sorozatunkban lelkészekkel találkozhatnak olvasóink „háttérunka” közben: elsősorban arról kérdezzük őket, miként készülnek a prédikációra, s közben milyen tárgyak veszik őket körül. Hokker Zsolt, a Budafoki Evangélikus Egyházközség lelkészét a templomban kérdeztük istentiszteletre készülésének műhelytitkairól.

FOTÓK: MAGYARI MÁRTON

Kert és uszoda. „Előre el szoktam olvasni egy-egy ünnepkör igehirdetési ígét, hogy összefüggéseiben lássam az üzenetüket. Hétfőnként kezdek gondolatban foglalkozni az aktuális textussal. Inspirálóan tudok a prédikáción elmélkedni olyan tevékenységek közben, amikor nem kell annyira koncentrálni – ilyen számomra az úszás és a kertészkedés.”

A kert már a lelkész gyermekkorában is meghatározó szerepet játszott. „Szeretem ezt a természetes közeget. Gyermekként még a gyümölcsök leszedése érdekelt. Mára a megfigyelés is legalább olyan fontossá vált a számomra. A folyamatban való gondolkodásra sarkall.

Tavasszal rendbe teszem a földet, majd ültetek, öntözök, gondozom a növényeket. Közben pedig azt a tevékenységet is látom, amit Isten végez. Megtapasztalom, hogy bár tudásom szerint mindent megteszek, de a növekedést mégsem én adom... Ilyen értelemben ez istenélmény a számomra.”

Templom. „Nem minden esetben készülök a templomban, de a hét folyamán többször is be szoktam ide jönni. Ilyenkor leülök, imádkozom, Bibliát olvasok. Ez olyan minőségi idő, amikor Istennel tudok lenni. A készülésnél nem a templom épülete, sokkal inkább a gyülekezet,

vagyis az élő kövek, konkrét arcok vannak előttem.”

Hokker Zsolt fontosnak tartja, hogy a teológiai megalapozottság, láttató képek, illusztrációk mellett a személyes példák is megjelenjenek az igehirdetésében. „Gyermekeimtől nagyon sok olyan példát kaptam és kapok, amiket mind a mai napig szívesen idézek a prédikációkban is. Ezt azért tartom fontosnak, mert valom, hogy a mindennapokban is észre kell vennünk Isten vezetését és útmutatását.”

Íróasztal és iránytű. Hokker Zsolt irodáját a letisztultság, rendezettség, visszafogott színek jellemzik, gondosan rendben tartott íróasztalt lát a belépő. A készüléshez többféle forrást is áttanulmányoz: a *Lelkipásztor* evangélikus teológiai folyóirat új és régi példányait, kommentárokat, hitvallási iratokat, Luther Márton műveit, rendszeres teológiai irodalmat és liturgikakönyveket, de szépirodalmi műveket is rendszeresen olvas.

„Kántorunk választja ki az istentisztelet énekeit. Az *Énekkincstárban* [evangélikus énekeink kézikönyve; az *Evangélikus Élet Cantate* rovatában megjelent énekelemzésekből összeállított kötet – a szerk.] utána is szoktam nézni ezeknek az énekeknek. Segíti a készülésemet, mert ezáltal látom, hogy számomra mit üzen a szöveg és az adott vasárnap ünnepe.”

Az irodában a könyveken kívül számos apró tárgy van még. A prédikációra készülés szempontjából ezek közül egyet emel ki a lelkész: „Egyik kedves hitoktatómtól kaptam egy iránytűt, aminek az üvegére alfa és ómega van gravírozva. Ez jelzi számomra az irányt, és kifejezi, hogy fontos, hogy kire nézek, hogy Jézus legyen a középpontban.”

Öntapadós jegyzetlapok. „Alapvetően »fejben« jegyzetelek, de a telefonomba és post-ítre is rendszeresen szoktam gondolatokat felírni. Szombatra már összeáll a prédikációm, de csak vasárnap hajnalban írom le a végleges igehirdetést.” A leírt és az elhangzott prédikációja között árnyalatnyi különbség szokott lenni – tudjuk meg a lelkésztől –, mivel igyekszik figyelembe venni a jelenlévők nonverbális visszajelzéseit. „Így előfordul, hogy a videón is közvetített igehirdetésben más hallható, mint ami nyomtatva és elektronikus formában olvasható lesz” – árulja el Hokker Zsolt a beszélgetésünk végén.

■ GALAMBOS ÁDÁM